

Piotr Kaczanowski, Renata Madyda

Mokra, pow Prudnik

Informator Archeologiczny : badania 3, 46-47

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

górnjej partii usypiska, przebadano kilka metrów kwadratowych powierzchni, lokalizując trójwymiarowo wszystkie pozostałości produkcyjne z wypełniska szybu. Dokładnie przeglądano również kawałki wapienia, które stanowią niejednokrotnie fragmenty ścian wyrobisk podziemnych i pozwalają na prześledzenie śladów pracy narzędzi górniczych oraz otarć powstałych w czasie użytkowania kopalni. Ten niewielki sondaż wykopaliskowy był próbą znalezienia odpowiedniej metody badań, która pozwoliłaby na uchwycenie stratygrafii i planigrafii hałd i wypełnień szymbów wraz z pozostałościami krzemieniarskiej produkcji nekopalnianej. Wyniki prac i szereg poczynionych obserwacji stanowią cenny materiał do dyskusji na temat metody dalszych badań tego bezcennego obiektu jakim jest kopalnia krzemionkowa.

LUBLIN-ZAMEK

patrz wcześnie średniowiecze

ŁĘŻKOWICE, pow. Bochnia

Stanowisko 2

patrz okres wpływów rzymskich

MOKRA, pow. Prudnik

Konserwator Zabytków

Archeologicznych w Opolu

Badaniami kierował mgr Piotr Kaczanowski przy współudziale Renaty Madyda. Finansował WKZ w Opolu. Czwarty sezon badań. Osa-
da z okresu neolitu i wpływów rzymskich.

W dniach od 30.VI do 9.VII kontynuowano badania ratownicze z lat 1966-1968 na stanowisku leżącym w zachodniej części wsi, na północ od drogi Mokra-Brzeźnica, na terenie starego wybierszyska piaskowni.

Ż w i r o w n i a II /własność Jana Koźka/

W obrębie przebadanego obszaru /ok. 1 ara/ natrafiono na 37 obiektów. Piętnaście z nich określono jako jamy postępujące, dwie zapewne można interpretować jako jamy o charakterze mieszkalnym, natomiast funkcja pozostałych jest bliżej nieokreślona.

Większość artefaktów znaleziono w warstwie wtórnie powstałego humusu /po zderciu pierwotnego/. Są to przede wszystkim ułamki ceramiki neolitycznej, zapewne kultury pucharów lejkowatych. W obrębie obiektów, zachowanych jedynie w swoich dolnych częściach, odkryto nieliczny materiał - ułamki ceramiki neolitycznej, dwa przęśliki gliniane, kilka wiórów i odłupków krzemienych. W wykopie, poza obiektami, natrafiono na masywną sprząskę żelazną z okresu późnorzymskiego i niewiele ułamków tzw. ceramiki siwej.

Ż w i r o w n i a III /własność Spółdzielni Produkcyjnej
w Mokrej/.

Przebadano obszar 0.75 ara. Wyeksplorowano dwie jamy zniszczone częściowo podczas eksploatacji żwiru. Jedna z nich była paleniskiem zawierającym - oprócz licznych kawałków polepy - kilka ułamków ceramiki późnorzymskiej. Druga - o bliżej nieokreślonym charakterze, znacznie zniszczona, dostarczyła niewielu ułamków ceramiki neolitycznej.